

බෝධි පාක්ෂික ධර්ම

බෝධි නම් වූ ලෝකෝත්තර මාර්ගඥානය ලබා ගැනීම පිණිස භාවනා කරන, යෝගාවචරයන් විසින් එය ලබා ගැනීමට උපකාර වන ධර්ම ද දත යුතු ය. ඒ ලෝකෝත්තර මාර්ගඥානය ලබා ගැනීමට උපකාර වන ධර්මයෝ බෝධි පාක්ෂික නම් වෙති. ඒ ධර්මයෝ සතිපට්ඨානය, සම්මප්පධානය, ඉද්ධිපාදය, ඉන්ද්‍රියය, බලය, බොජ්ඣංගය, මග්ගංගය යයි කොට්ඨාස වශයෙන් සත් වැදෑරුම් වෙති. ප්‍රභේද වශයෙන් සත් තිස් වැදෑරුම් වෙති. විදර්ශනා භාවනාව ඒ බෝධිපාක්ෂික ධර්මයන් වැඩිම වශයෙන් කළ යුත්තකි. විදර්ශනා වැඩිම ය, බෝධි පාක්ෂික ධර්ම වැඩිම ය යන මේ දෙක, කීමෙන් දෙකක් වුව ද, ක්‍රියා වශයෙන් එකක් ම ය. විදර්ශනා වැඩිම ම බෝධිපාක්ෂික ධර්ම වැඩිම ය. බෝධි පාක්ෂික ධර්ම වැඩිම ම විදර්ශනා වැඩිම ය.

විදර්ශනා වඩන යෝගාවචරයන් විසින් එය මැනවින් සිදු කර ගත හැකි වනු පිණිස බෝධි පාක්ෂික ධර්ම දත යුතු ය. දැන ඒවා නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය. තමන් කෙරෙහි ඒවා ඇති නැති බව නුවණින් විමැසිය යුතු ය. ඒවායින් යම් ධර්මයක් තමා කෙරෙහි නොමැති නම් එය ඇතිවන සැටියට පිළිපැදිය යුතු ය. බෝධි පාක්ෂික ධර්ම මෙනෙහි නො කරන යෝගාවචරයන්ට තමන් කරන භාවනාව පිළිබඳ ව සම්පූර්ණ විය යුතු අංගයන් නො දැනෙන නො වැටහෙන බැවින් ඔහු ඒවා සම්පූර්ණ නො කරති. ඒවා සම්පූර්ණ නො වන තාක් ඔහු ලෝකෝත්තර මාර්ගයට ද නො පැමිණෙති. පිළිවෙලින් බෝධි පාක්ෂික ධර්ම මෙනෙහි කළ හැකි වනු පිණිස මෙම වගන්ති සත පාඩම් කර ගත යුතු ය.

- (1) වත්තාරෝ සතිපට්ඨානා: කායානුපස්සනා සතිපට්ඨානං, වේදනානුපස්සනා සතිපට්ඨානං, චිත්තානුපස්සනා සතිපට්ඨානං, ධම්මානුපස්සනා සතිපට්ඨානං

- (2) චක්කාරෝ සම්මප්පධානා, උප්පත්තානං පාපකානං පභාණාය වායාමො, අනුප්පත්තානං පාපකානං අනුප්පාදාය වායාමො, අනුප්පත්තානං කුසලානං උප්පාදාය වායාමො, උප්පත්තානං කුසලානං භීයෙඤාභාවාය වායමො
- (3) චක්කාරෝ ඉද්දිපාදා: ඡන්දිද්ධිපාදො, විරිසිද්ධි පාදො, විත්තිද්ධිපාදො, වීමංසිද්ධිපාදො,
- (4) පංචිත්ථියානි: සඬිත්ථියං, විරිසිත්ථියං, සතිත්ථියං, සමාධිත්ථියං, පඤ්ඤිත්ථියං
- (5) පඤ්ච බලානි: සද්ධාබලං, විරිය බලං, සති බලං, සමාධි බලං, පඤ්ඤාබලං
- (6) සත්ත බොජ්ඣංගා, සතිසම්බොජ්ඣංගො, ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣංගො, විරිය සම්බොජ්ඣංගො, ජීති සම්බොජ්ඣංගො: පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගො, සමාධි සම්බොජ්ඣංගො, උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගො,
- (7) අට්ඨ මග්ගංගානි: සම්මාදිට්ඨි, සම්මා සංකප්පො, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්තො, සම්මා ආජීවො, සම්මා වායාමො, සම්මා සති, සම්මා සමාධි.

සති පට්ඨාන සතර

හික්මවීමක් නො කරන ලද ප්‍රකෘති චිත්තය රූප ශබ්දාදී ආරම්මණ විෂයෙහි පිළිවෙළක් නැතිව විසිරී යන ධර්මයකි. නානාරම්මණ විෂයෙහි විසිරී යන ඒ සිතට අර්ථයක් නැත්තා වූ ද, අනර්ථදායක වූ ද, අරමුණු කරා යන්නට නො දී වුවමනා ආරම්මණයන් කරා පමණක් යන ලෙස පැවැත්විය හැකි ශක්තිය සතිපට්ඨාන නම්. සිහිය යනු ඒ ශක්තියට කියන විශේෂ නාමය යි. මේ සතිපට්ඨානය: රජකු රටක මිනිසුන්ට නො මඟ යන්නට නො දී, නිසි මඟ යන සැටියට ඔවුන් පාලනය කරන්නාක්

බෝධි පාක්ෂික ධර්ම පිළිබඳ විස්තර දනු කැමතියන් විසින් “බෝධිපක්ෂික ධර්ම විස්තරය” බැලිය යුතු.

මෙන්, නිසි මඟ යන සැටියට සිත පාලනය කරයි. යෝගාවචරයා ගේ සිත සනිපට්ඨානයෙන් පාලනය නුච්චනොත් භාවනාව නිසි පරිදි සිදු නොවේ. භාවනාව මුචින් කියද්දී, සිත අන් අතකට දිවේ. එසේ නුච්චමනා අරමුණු කරා සිතට දුචන්තට නොදී, භාවනා කිරීමෙන් සනිපට්ඨානය වැඩේ. සනිපට්ඨානය වැඩීමෙන් සමාධි ප්‍රඥාවෝ වැඩෙති. සනිපට්ඨානයෙන් තොරව කිසි කලෙක ධ්‍යාන මාර්ග එල නො ලැබේ. ධර්ම වශයෙන් එකක් වූ මේ සනිපට්ඨානය, යෝගාවචරයන් විසින් තමන්ගේ සිත පවත්වා ගත යුතු කාය - වේදනා - චිත්ත - ධර්ම යන සතරක් වූ ස්ථානයන් ගේ වශයෙන් -

- කායානුපස්සනා සනිපට්ඨානය,
- වේදනානුපස්සනා සනිපට්ඨානය,
- චිත්තානුපස්සනා සනිපට්ඨානය,
- ධම්මානුපස්සනා සනිපට්ඨානය යි

සතරක් කොට දක්වා තිබේ. රූපයට අයත් සංස්කාරයන් සම්මර්ශනය කිරීමේදී, කායානුපස්සනා සනිපට්ඨානය ද, නාම ධර්මයන් ගෙන් වේදනාව සම්මර්ශනය කිරීමේ දී වේදනානුපස්සනා සනිපට්ඨානය ද, චිත්තය සම්මර්ශනය කිරීමේ දී චිත්තානුපස්සනා සනිපට්ඨානය ද, වේදනා චිත්ත දෙකින් අන්‍ය නාම ධර්මයන් සම්මර්ශනය කිරීමේ දී ධම්මානුපස්සනා සනිපට්ඨානය ද වැඩේ. *

සමයක් ප්‍රධාන සතර

භාවනා කොට ධ්‍යාන මාර්ගඵලාදී උත්තරී මනුෂ්‍ය ධර්මයෝ මන්දවීර්යීයෙන් පහසුවෙන් ලැබිය හැකි නොවෙති. ඒවා ලැබීමට බලාපොරොත්තු වන යෝගාවචරයනට ඒ උසස් ධර්ම ලැබීමට නම් කොතෙක් වර්ෂ ගණනක් භාවනාවෙහි යෙදුනත්, බොහෝ කලක් භාවනා කළෙමු ය කියා නො කලකිරෙන්නා වූ, ඉදිරියට කොතෙක් වර්ෂ ගණනක් භාවනා කරන්නට සිදු වෙතත්, ඉදිරියට ම මිස පස්සට නො යන්නා වූ, කොතෙක් දුක් කරදර විදින්නට වුවත්, ඒවා ගැන කම්පා නොවන්නා වූ, ශරීරයේ ලේ මස් වියළී ගොස් ඇටත් සමත් නහරත් පමණක් ඉතිරි වෙතත්,

බලාපොරොත්තු වන තැනට පැමිණ ම මිස, අතර මහ නො නව-
ත්වන්තා වූ බලවත් වීයඝීයක් තිබිය යුතු ය. සමයක් ප්‍රධානය යයි
කියනු ලබනුයේ ඒ වීයඝීයට ය.

චක්ඛුපාල තෙරුන් වහන්සේ ඇස් දෙක පවා අත්ධවන්තට
හැර වස් තුන් මස මුළුල්ලෙහි නො නිදා භාවනා කොට රහත් වූ
සේක. **පිනමල්ල** තෙරණුවෝ පයින් සක්මන් කරන්තට නුපුළුවන්
වූ කල්හි නො නිද දණින් සක්මන් කරමින් භාවනා කළහ. දණින්
සක්මන් කළ තෙරුන් වහන්සේට එක් දවසක් වැද්දෙක් මුවෙකැයි
සිතා සැතීන් ඇත්තේ ය. තෙරුන් වහන්සේ ගේ ශරීරය විනිවිද
ගිය සැත ගලවවා ලේ ගලන සිදුර වසාගෙන ගල් තලාවක් මත
වාඩි කරවා ගෙන භාවනා කොට ඒ රාත්‍රියේ දී ම රහත් වූ හ.
මිලක්ඛ තෙරුන් වහන්සේ නිදීමත වන කල්හි පිදුරු දරණු තෙමා
හිස මත තබාගෙන ද, දියෙහි පා තබාගෙන ද, භාවනා කොට
අනාගාමී ඵලයට පැමිණියහ.

සමයක් ප්‍රධාන යනු චක්ඛුපාල ස්ඵට්ඨරාදීන් ගේ වීයඝීය
බඳු වීයඝීයය. භාවනා කළ යුත්තේ ශරීරයත් ජීවිතයත් ආරක්ෂා
කරගෙන ය. වීයඝීය කොට දිවි නසා ගැනුමට මෙයින් නො කියනු
ලැබේ. භාවනාවෙන් දැකිය හැකි ඵල ඇති වනුයේ, භාවනා කරන
අවස්ථාවෙහි සංස්කාරයන්ගේ ලක්ෂණ සම්මර්ශනය කරන සිත
චක්ඛුපාල ස්ඵට්ඨරාදීන් ගේ වීයඝී බඳු සමයක් ප්‍රධාන වීයඝීයයෙන්
යුක්ත වූ කල්හි ය. බලවත් වීයඝීය නැත්තහුගේ භාවනාව දුබල
බැවින් එසේ භාවනා කරන්නහුගේ භාවනාව කොතෙක් කල් ගත
වුවත් ඒ තත්ත්වයේ ම පවත්නා බැවින් සමාධි ප්‍රඥාවන් ගේ වැඩිමක්
නො වන බැවින් ඔහුට මෙලොව දී ම දැකිය හැකි භාවනා ඵලයක්
නො ලැබේ. ධර්ම වශයෙන් සමයක් ප්‍රධානය එකක් ම වුව ද එයින්
සිදු කරන කෘත්‍ය හේදයෙන් -

උපන් පාපයන් ප්‍රභාණය කිරීමට වීයඝී කිරීම ය,
නූපන් පාපයන් නූපදීමට වීයඝී කිරීම ය,
නූපන් කුශල් ඉපදවීමට වීයඝී කිරීම ය,
උපන් කුශල් වැඩිදියුණු කිරීමට වීයඝී කිරීම යි

සමයක් ප්‍රධාන සතරෙක් වේ. මේ කරුණු සතර ගැන කළ යුතු අමුතු ව්‍යායාමයක් නැත. විදර්ශනා කිරීමට අනුව ම මේ කරුණු සතර සිදු වේ.

සාද්ධි පාද සතර

සිදු කර ගැනීමට බලාපොරොත්තු වූ යම් කිසි කාර්යයක සිද්ධිය සාද්ධි නම්. ලැබීමට බලාපොරොත්තු වූ දෙයක ලැබීමය, උපදවා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වූ දෙයක ඉපැදවීමය, වැඩි දියුණු කර ගැනීමට බලාපොරොත්තු වූ දෙයක වැඩි දියුණුවය යන මේවා සාද්ධිහු ය. සාද්ධි-සිද්ධි යන මේ වචන සමානාර්ථ ඇත්තේ ය. සාද්ධියට හෙවත් සිද්ධියට අතිශයින් උපකාරක ධර්මයෝ සාද්ධිපාදයෝ ය.

මේ **බෝධිපාක්ෂික ධර්ම කථාවෙහි සාද්ධිහු** යයි අදහස් කරනු ලබනුවෝ යෝගාවචරයන් විසින් තම තමන් කරන යෝගයන් වැඩිදියුණු කර ගැනීමට, උපදවා ගැනීමට, ලැබීමට, පැමිණීමට, බලාපොරොත්තු වන ධර්මයෝය. ඒවා විශුද්ධි ක්‍රමයෙන් කියන හොත්, චතුපාරිශුද්ධි ශීලය සම්පූර්ණ කැර ගැනීම සාද්ධි සතරෙකි. චිත්ත විශුද්ධියට අයත් **පරිකර්ම සමාධිය** එක් සාද්ධියෙකි. **උපචාර සමාධිය** එක් සාද්ධියකි. **රූපධ්‍යාන පස** සාද්ධි පසෙකි. **අරූපධ්‍යාන සතර සාද්ධි සතරෙකි.** පඤ්චාභිඤා සාද්ධි පසෙකි. දෘෂ්ටි විශුද්ධිය එක් සාද්ධියකි. කාක්ෂාවිතරණ විශුද්ධිය එක් සාද්ධියෙකි. ඉතිරි විශුද්ධිහු ද වෙන් වෙන් වූ සාද්ධිහු ය. යෝගාවචරයනට මේ **සාද්ධින් ලැබීමට** විශේෂයෙන් උපකාර වන අතිශයින් උපකාර **වන ධර්මයෝ සාද්ධිපාදයෝ ය.**

ඡන්දිද්ධිපාදය	විරිසිද්ධිපාදය
චිත්තිද්ධිපාදය	විමංසිද්ධිපාදය යි

සාද්ධිපාදයෝ සතර දෙනෙකි. සාද්ධිය ඇති කැර ගැනීම පිළිබඳ වූ බලවත් ඕනෑකම **ඡන්දිද්ධිපාදය** යි. ධර්මයෙන් තොරව කරන මේ රජ කමින් පලක් නැත යයි රජය හැර, දහම් සෙවීමට වල් වැදුණු **දහම් සොඩ රජතුමා** ගේ ඡන්දය වැනි ඡන්දය ම

ඡන්දිදධිපාදය යි. සාදධියට නැමී පවත්නා වූ, සාදධියට ඇදී බර වී පවත්නා වූ, වඩන ලද්දා වූ සිත **චිත්තිදධිපාදය** යි. සාදධිය ලැබෙන තුරු සාදධියට පැමිණෙන තුරු නො නවත්වන්නා වූ බලවත් වීයඝීය **චිරිසිදධිපාදය** යි. අපාය භය සංසාර භයාදිය මැනවින් දක්නා වූ, සාදධියට තුඩු දෙමින් පවත්නා වූ, තියුණු වූ, ප්‍රඥාව **විමංසිදධිපාදය** යි.

ඉන්ද්‍රිය පස

බුද්ධාදී රත්නත්‍රය කෙරෙහි පැහැදීම ආදී තමන් තමන් අයත් කෘත්‍යයට, සම්ප්‍රයුක්ත ධර්ම සහිත වූ සිත, අනුකූල කරවා ගැනීම වශයෙන් සිත කෙරෙහි අධිපති බව කරමින් ලෝකෝත්තර මාර්ගයට උපකාර වන්නා වූ ධර්මයෝ **ඉන්ද්‍රිය** නම් වෙති.

සද්ධිත්තද්‍රියය, විරිසිත්තද්‍රියය,
සතිත්තද්‍රියය, සමාධිත්තද්‍රියය,
පඤ්ඤිත්තද්‍රියය යයි

ඉන්ද්‍රියයෝ පස් දෙනෙකි. සාමාන්‍ය මිනිසුන්ගේ ශ්‍රද්ධාව ඉක්ම සිටින්නා වූ බුද්ධාදී රත්නත්‍රයාගේ ගුණය මැනවින් පිළිගන්නා වූ විශේෂයෙන් ම සර්වඥ ශාසනයා ගේ නොයඹිණිකත්වය විශ්වාස කරන්නා වූ භාවනාවෙන් වැඩි දියුණු කරන ලද්දා වූ බලවත් ශ්‍රද්ධාව **සද්ධිත්තද්‍රිය** ය. පෙර කී සමාසක් ප්‍රධාන වීයඝීය ම **විරිසිත්තද්‍රිය** ය. සතිපට්ඨානය යි කියන ලද සිහිය **සතිත්තද්‍රිය** ය. භාවනා කිරීමෙන් වඩාගන්නා ලද බලවත් වූ සමාධිය **සමාධිත්තද්‍රිය** ය. දියුණු තියුණු වූ ප්‍රඥාව ම **පඤ්ඤිත්තද්‍රිය** ය.

මේ ඉන්ද්‍රියයන් නො වඩා, දුබල වූ ඉන්ද්‍රියයන් කරණ කොට යෝගාවචරයකුට මාර්ගාධිගමනය නො කළ හැකිය. ඉන්ද්‍රිය වැඩීම ද සම වන සේ කළ යුත්තකි. ඉන්ද්‍රියයන් ගෙන් එකක් අධික ව වැඩුණු හොත් එ පමණට නො වැඩුණු අන්‍ය ඉන්ද්‍රියයෝ, ඒ සන්තානයෙන් අධිකව වැඩී ගිය ඉන්ද්‍රියයන් හා තමා අයත් කෘත්‍යය සිදු කිරීමට සමත් නො වෙති. එක් ඉන්ද්‍රියයකට වුව ද අයත් කෘත්‍යය මැනවින් සිදු නො වෙත හොත් ලෝකෝත්තර මාර්ගය නූපදී. එ බැවින් යම් ඉන්ද්‍රියයක් අධිකව වැඩුණහොත් ඒ ඉන්ද්‍රියය වැඩෙන

සේ මෙනෙහි කළ ආකාරයෙන් ධර්මයන් මෙනෙහි කිරීම නවත්වා, ඒ ඉන්ද්‍රියය පිරිහෙන්නට හැරිය යුතු ය. විශේෂයෙන් ම යෝගාවචරයකුට සද්ධිත්තද්‍රිය පඤ්ඤිත්තද්‍රිය දෙදෙනාගේ ද, විරිසිත්තද්‍රිය සමාධිත්තද්‍රිය දෙදෙනාගේ ද, සමතාව තිබිය යුතු ය. ඒවායින් එකෙක බලය අධික වන කල්හි අනෙක් ඉන්ද්‍රිය තමා අයත් කෘත්‍ය සිදු කිරීමට අසමත් වන බැවිනි.

බල පස

ලෝකෝත්තර මාර්ගය කරා ගමන් කරන, යෝගාවචරයාගේ ගමනට බාධා කරන යෝගාවචරයාගේ ගමන් මාර්ගයේ සරසට සිටිනා, යෝගාවචරයා පසු බස්වන ප්‍රතිපක්ෂ ධර්මයනට නො මැඩලිය හැකි පමණට ශක්ති සම්පන්න වූ, ප්‍රතිපක්ෂ ධර්මයන් පලවා හැරීමට ශක්තිමත් වූ යෝගාවචරයා සම්බෝධියට පමුණු වන්නා වූ ධර්මයෝ බල නම් වෙති.

සද්ධා බලය, විරිය බලය,
සති බලය, සමාධි බලය.
පඤ්ඤා බලය යි

බල ධර්මයෝ පස් දෙනෙකි. අශ්‍රද්ධාවෙන් නො සෙලවිය හැකි වන සැටියට වඩන ලද ශ්‍රද්ධාව සද්ධා බලය යි. අලස බැවින් නො සෙලවිය හැකි වන සැටියට වඩනා ලද වීර්යය විරිය බලය යි. මුළා බැවින් නො සෙලවිය හැකි වන පරිදි වඩා බලවත් කරන ලද සිහිය සති බලය යි. ඖද්ධත්‍යයෙන් මැඩලිය නොහෙන පමණට දියුණු කළ සමාධිය සමාධි බලය යි. අවිද්‍යාවට මැඩලිය නොහෙන පමණට දියුණු කියුණු කළ ප්‍රඥාව ප්‍රඥාබලය යි.

බෝධ්‍යංග සත.

ආයතීශ්‍රාවක තෙමේ ලෝකෝත්තර මාර්ගක්ෂණයෙහි දී ස්ත්‍යානම්ද්ධ ඕඛත්‍යාදී උපද්‍රවයට ප්‍රතිපක්ෂ වූ යම් ධර්ම සාමග්‍රියක් කරණ කොට චතුරායතී සත්‍යයන් ප්‍රතිවේධ කෙරේ ද,

ඒ ධර්ම සාමග්‍රියට “බෝධිය” යි කියනු ලැබේ. එයට අයත් වූ එහි අවයව වූ ධර්මයෝ බෝධ්‍යංග නම් වෙති.

- සති සම්බොජ්ඣංගය,
- ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣංගය,
- වීරිය සම්බොජ්ඣංගය,
- පිති සම්බොජ්ඣංගය,
- පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය,
- සමාධි සම්බොජ්ඣංගය,
- උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගය යි

බෝධ්‍යංගයෝ සත් දෙනෙකි.

සතිපට්ඨාන - සතිබල - සතින්ද්‍රිය - සම්මා සති යන මේ නම් වලින් කියවෙන, වඩන ලද සිහිය **සති සම්බොජ්ඣංගය** යි. පඤ්ඤාන්ද්‍රිය - පඤ්ඤාබල - විමංසිද්ධිපාද - සම්මා දිට්ඨි මග්ගංග යන නම් වලින් කියවෙන භාවනා කිරීමෙන් දියුණු කියුණු කළ ප්‍රඥාව **ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣංගය** යි. සම්මප්පධාන - විරියිද්ධිපාද - විරියන්ද්‍රිය - විරිය බල - සම්මාවායාම මග්ගංග යන නම් වලින් කියවෙන වීර්යීය **වීර්යසම්බොජ්ඣංගය** යි. සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍යාදි ලක්ෂණයන් මැනවින් වැටහීමෙන් වන්නා වූ විදර්ශනා චිත්ත සම්ප්‍රයුක්ත චිත්තිය **ප්‍රිති සම්බොජ්ඣංගය** යි. ක්ලේශ දාහය නිවා, විදර්ශනා චිත්ත සහ තත් සම්ප්‍රයුක්ත චෛතසිකයන් සන්සිදුවන, ශාන්ත ශීතල ස්වභාවයට පමුණුවන, කාය, චිත්ත පස්සද්ධි චෛතසිකයෝ දෙදෙනා **පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය** යි. සමාධින්ද්‍රිය - සමාධි බල - සම්මා සමාධි මග්ගංග යන නම් වලින් කියවෙන සමාධිය **සමාධි සම්බොජ්ඣංගය** යි. සති ආදී බෝධ්‍යංග සය එකට එකක් බලවත් වන්නට හෝ දුබල වන්නට හෝ නො දී සමච්ච පවත්නා වූ ධර්මය **උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගය** යි.

මාර්ගාංගයෝ අට දෙන

යම් ධර්ම සමූහයක් කරණ කොට ආයතී ශ්‍රාවක තෙමේ මතු නුපදිනා පරිද්දෙන් කෙලෙසුන් නසා සසරින් එතර වී නිවූනට යේ

ද, ඒ ධර්ම සමූහය මාර්ග නම්. මාර්ගය ද, සෝවාන් මාර්ගය, සකෘදාගාමී මාර්ගය, අනාගාමී මාර්ගය, අරහත් මාර්ගය යි සතර වැදෑරුම් වේ. ඒ මාර්ගයා ගේ අංගයෝ :-

සම්මා දිට්ඨිය	සම්මා ආජීවය
සම්මා සංකප්පය	සම්මා වායාමය
සම්මා වාචාය	සම්මා සතිය
සම්මා කම්මන්තය	සම්මා සමාධිය යි

අට දෙනෙක් වෙති. විමංසිද්ධිපාද - පඤ්ඤිතද්‍රිය - පඤ්ඤාබල - ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣංගය යන නම් වලින් කියන ලද ප්‍රඥාව සම්මා දිට්ඨිය යි. විතර්ක චෛතසිකය සම්මා සංකප්පය යි. සම්මා වාචා සම්මාකම්මන්ත සම්මා ආජීව යන තුන විරති චෛතසිකයෝ ය. සම්මප්පධානාදී නම් වලින් දැක්වුණු වීර්යීය සම්මා වායාමය යි. සතිපට්ඨානාදී නම් වලින් දැක්වුණු සතිය සම්මා සතිය යි. විත්තේකාග්‍රතාව සම්මා සමාධිය යි.

ඊරුකානේ චන්දවිමල මහා නායක ස්ථවිර පාදයන්
චහත්සේ
විසින් සම්පාදිත
විදර්ශනා භාවනා ක්‍රමය

අතිපුජ්‍ය= ඊරුකානේචන්දවිමල මහනාහිමියන් විසින් රචිත “විදර්ශනා භාවනා ක්‍රමකම් කෘතියෙන් පිටු අංක)220 සිට 228) පිටපත්කර ඉදිරිපත් කරනලදී.